

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

3812 *Reial decret llei 9/2012, de 16 de març, de simplificació de les obligacions d'informació i documentació de fusions i escissions de societats de capital.*

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La transposició en termini de directives comunitàries, especialment les de mercat interior, constitueix en l'actualitat un dels objectius prioritaris establerts pel Consell Europeu. La Comissió Europea sotmet informes periòdics al Consell de Competitivitat, als quals es dóna un alt valor polític per tal com serveixen per mesurar l'eficàcia i la credibilitat dels estats membres en la posada en pràctica del mercat interior.

El compliment d'aquest objectiu avui és encara més prioritari tenint en compte el nou escenari dissenyat pel Tractat de Lisboa pel qual es modifiquen el Tractat de la Unió Europea i el Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, per als incompliments de transposició en termini, per als quals la Comissió pot demanar al Tribunal de Justícia de la Unió Europea la imposició d'importants sancions econòmiques de manera accelerada (article 260.3 del Tractat de funcionament de la Unió Europea –TFUE–).

Quant a la utilització del reial decret llei com a instrument de transposició, es pot indicar que el Tribunal Constitucional, en la Sentència 23/1993, de 21 de gener, assenyala que el decret llei és un instrument constitucionalment lícit per afrontar conjuntures econòmiques problemàtiques, i en la seva Sentència 1/2012, de 13 de gener, avala la concurrència del pressupòsit habilitador de la necessitat extraordinària i urgent de l'article 86.1 de la Constitució quan concorrin «l'evident retard en la transposició» i l'existència de «procediments d'incompliment contra el Regne d'Espanya».

D'altra banda, no és la primera vegada que s'ha de recórrer a aquest instrument jurídic per eludir el risc cert i imminent de la imposició de sancions econòmiques per l'incompliment del dret de la Unió Europea. Així, el dictat del Reial decret llei 8/2007, de 14 de setembre, pel qual es modifiquen determinats articles de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de seguretat privada, es va justificar en l'«existència d'un pressupòsit habilitador, al qual es refereix la jurisprudència del Tribunal Constitucional, en el qual la necessitat d'origen de la norma hagi de ser de tal naturalesa que no pugui ser atesa per la via del procediment legislatiu d'urgència, a causa de l'exigència de la seva immediatesa». Pressupòsit que també es dóna en la Directiva 2009/109/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, per la qual es modifiquen les directives 77/91/CEE, 78/855/CEE i 82/891/CEE del Consell, i la Directiva 2005/56/CE pel que fa a les obligacions d'informació i documentació en el cas de les fusions i escissions.

II

1. La incorporació al dret espanyol de les directives de la Unió Europea en matèria de societats de capital ha generat un procés de reforma continuat d'aquest sector de l'ordenament jurídic. Des de la Llei 19/1989, de 25 de juliol, de reforma parcial i adaptació de la legislació mercantil a les directives de la Comunitat Econòmica Europea en matèria de societats, que va incorporar en bloc al dret intern les directives aprovades fins aleshores, fins a la més recent Llei 25/2011, d'1 d'agost, de reforma parcial de la Llei de societats de capital i d'incorporació de la Directiva 2007/36/CE, del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de juliol, sobre l'exercici dels drets dels accionistes de societats cotitzades, s'han anat succeint modificacions freqüents de la legislació societària. Aquest procés de reforma per a l'obligada harmonització comunitària ha estat paral·lel al de

modernització del dret d'aquesta classe de societats, el règim jurídic de les quals, un cop superada la dualitat de lleis –la Llei de societats anònimes i la Llei de societats de responsabilitat limitada– es conté ara en el Text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.

En matèria de fusions i d'escissions, la primera opció del legislador espanyol va consistir a incorporar el contingut de les directives 77/855/CEE, de 9 d'octubre de 1978, relativa a les fusions de les societats anònimes, i la Directiva 82/891/CEE, de 17 de desembre de 1982, referent a l'escissió d'aquestes societats, a les lleis especials reguladores de les societats anònimes i de les societats de responsabilitat limitada (articles 6 i 13 de la Llei 19/1989, de 25 de juliol), però posteriorment, en ocasió de la incorporació al dret intern de la Directiva 2005/56/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre de 2005, relativa a les fusions transfrontereres de les societats de capital, i de la Directiva 2007/63/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre de 2007, de modificació de la tercera i de la sisena Directiva, es va optar –seguint la solució ja propugnada per la proposta de Codi de societats mercantils de 2002– per aprovar la Llei 3/2009, de 3 d'abril, de modificacions estructurals de les societats mercantils, en la qual, prenent com a model el règim de les directives, es regulen, juntament amb la transformació de societats, la fusió i l'escissió, la cessió global d'actiu i passiu i el trasllat internacional del domicili social.

En aquest procés de modernització i millora del règim jurídic de les societats de capital ha estat essencial la contribució de la secció de dret mercantil de la Comissió General de Codificació i, dins d'aquesta, de la Ponència de dret de societats, a la qual ha correspost, en bona mesura, el mèrit que el dret espanyol en matèria de societats tingui qualitat reconeguda.

2. Els últims anys, la Unió Europea ha emprès una política de simplificació del dret de les societats de capital, especialment per a la reducció de costos i la simplificació de càrregues. Fins ara aquesta política s'ha traduït en la Directiva 2006/68/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de setembre de 2006, per la qual es va modificar la Directiva 77/91/CEE, del Consell, pel que fa a la constitució de la societat anònima, així com al manteniment i les modificacions del capital social, el contingut de la qual s'ha incorporat al dret espanyol per la Llei 3/2009, de 3 d'abril (disposició final primera). La legislació espanyola, per la seva part, ha continuat aquest procés, dins dels marges permesos per les directives comunitàries, en la ja esmentada Llei 25/2011, d'1 d'agost, en matèries tan importants com la convocatòria de la junta general, la publicitat en premsa de determinades modificacions estatutàries, el dipòsit dels comptes anuals i el règim jurídic de la liquidació.

Al mateix objectiu de simplificació respon la Directiva 2009/109/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, per la qual es modifiquen les directives 77/91/CEE, 78/855/CEE i 82/891/CEE, del Consell, i la Directiva 2005/56/CE pel que fa a les obligacions d'informació i documentació en el cas de les fusions i escissions. El fet que el termini d'incorporació al dret espanyol de la Directiva 2009/109/CE hagi finalitzat el passat 30 de juny de 2011 justifica el recurs a la figura del reial decret llei. En primer lloc, perquè les societats de capital espanyoles no han de tenir un règim legal més rigorós que les societats sotmeses a les legislacions dels altres estats comunitaris, amb efectes negatius, a més, en la competència davant dels altres ordenaments jurídics de la Unió; i, en segon lloc, per les costoses conseqüències econòmiques de la multa que la Unió Europea imposaria a Espanya si persisteix el retard en la transposició. Es donen, doncs, indubtablement, les circumstàncies de necessitat extraordinària i urgent que, d'acord amb l'article 86.1 de la Constitució, habiliten el Govern per adoptar disposicions amb rang de llei mitjançant un reial decret llei.

3. La incorporació al dret espanyol de les normes de la Directiva 2009/109/CE exigeix, en primer lloc, la modificació de la Llei de societats de capital a fi d'afegir noves excepcions a l'exigència d'un informe d'expert independent per a la valoració de les aportacions no dineràries a la societat anònima, i exigeix, en segon lloc, i sobretot, la modificació d'alguns articles de la Llei 3/2009, de 3 d'abril, sobre modificacions estructurals

de les societats mercantils, a fi de simplificar, d'acord amb el que estableix aquesta Directiva, alguns particulars del règim jurídic de fusions –incloses les transfrontereres– i de les escissions. En la mesura que el règim de les escissions es regula per remissió als requisits de les fusions, sense més excepcions que les que conté el capítol II del títol III de l'esmentada Llei 3/2009, de 3 d'abril, les normes referides a les fusions són les més afectades per aquesta reforma.

III

1. En matèria de fusions i d'escissió, la Directiva 2009/109/CE simplifica en determinats casos el nombre o el contingut dels documents que han de ser posats a disposició dels socis i agilita aquestes operacions societàries canalitzant la publicitat prèvia a l'acord de fusió a través de la pàgina web de les societats de capital com a alternativa al dipòsit dels projectes de fusió i d'escissió en el Registre Mercantil. En la mateixa línia, preveu que, si el soci ho accepta, les comunicacions que hagi de fer la societat es puguin efectuar per mitjans electrònics.

El Reial decret llei incorpora aquestes innovacions, i té cura especialment que aquesta simplificació no afecti l'adequada tutela dels creditors i dels treballadors de la societat. La incorporació s'ha fet tenint molt en compte el marc normatiu en què s'insereixen les novetats que conté la Directiva 2009/109/CE, respecte als principis generals de política i de tècniques legislatives amb què es va confeccionar la molt complexa Llei 3/2009, de 3 d'abril; i és per això la necessitat de fer una nova redacció dels diferents articles del títol II de la Llei 3/2009, de 3 d'abril.

Al mateix temps, amb el propòsit de facilitar el funcionament de les societats mercantils i de possibilitar el cada cop més urgent estalvi de costos, el Reial decret llei potencia la pàgina web i les comunicacions electròniques; i ho fa incloent dins del capítol II de la Llei de societats de capital el règim jurídic general de la pàgina web i la previsió expressa d'aquestes comunicacions electròniques entre la societat i els socis. Pel que fa al règim jurídic general d'aquesta pàgina –que té caràcter obligatori per a les societats cotitzades–, se'n regula la creació, la modificació, el trasllat i la supressió, s'estableixen els deures dels administradors respecte d'allò que hi està inserit i es disciplinen les qüestions referents a la interrupció de l'accés.

2. El Reial decret llei és fidel a la tradicional configuració del dret d'oposició dels creditors en la legislació espanyola, en la qual el reconeixement d'aquest dret no es condiciona al fet que la situació financera de la societat deutora faci necessària una especial tutela. En aquesta matèria, el caràcter de règim mínim de protecció que té el contingut de les directives 78/855/CEE, 82/891/CEE, 2005/56/CE i la que ara s'incorpora dona legitimitat al manteniment en el nostre dret de l'ampliació subjectiva dels creditors protegits. Però, seguint la Directiva, alhora que evita que la infracció dels deures a càrrec de la societat en cas d'oposició legítima puguin afectar l'eficàcia de la fusió o de l'escissió, el Reial decret llei amplia les possibilitats d'acció dels creditors en els casos en què, no obstant la prohibició expressa de la Llei, la fusió o l'escissió es portin a terme sense la prestació de les garanties necessàries a favor de l'opositor. El Reial decret llei estableix, en efecte, que, si la fusió s'ha portat a terme no obstant l'exercici, dins el termini i en la forma escaient, del dret d'oposició, sense prestació de garantia per part de la societat, el creditor pot sol·licitar del Registre Mercantil que, per mitjà de nota al marge de la inscripció practicada, es faci constar l'exercici d'aquest dret, i es permeti que, dins dels sis mesos següents a la data d'aquesta nota marginal, pugui presentar una demanda davant el Jutjat Mercantil contra la societat absorbent o contra la nova societat per la qual sol·liciti la prestació de garantia del pagament del crèdit.

IV

En fi, el Reial decret llei modifica la redacció de les normes que conté la Llei de modificacions estructurals relatives al dret de separació dels socis en cas de fusió transfronterera i en cas de trasllat a l'estranger del domicili social. Aquesta Llei reconeix el

dret de separació al soci en aquests dos supòsits, però ho fa «d'acord amb el que es disposa per a les societats de responsabilitat limitada». Amb la promulgació del text refós de la Llei de societats de capital es va derogar la Llei 2/1995, de 23 de març, de societats de responsabilitat limitada, i es va generalitzar el règim del dret de separació que conté. La referència inclosa en la Llei 3/2009, de 3 d'abril, a aquest règim derogat és, com a mínim, equívoca, per la qual cosa, per un elemental imperatiu de seguretat jurídica, és imprescindible substituir aquesta remissió, de tal manera que el règim sigui el que estableix l'actual títol IX de la Llei de societats de capital, que és on es regula l'exercici d'aquest dret quan es dóna una causa legal o estatutària de separació.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre de Justícia, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 16 de març de 2012,

DISPOSO:

Article 1. *Modificació del text refós de la Llei de societats de capital, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/2010, de 2 de juliol.*

U. S'introdueix en el capítol II del títol I una nova secció, la 4a, integrada pels articles 11 bis, l'actual redacció del qual es modifica, 11 ter i 11 quater:

«Secció 4a *Pàgina web*

Article 11 bis. *Pàgina web de la societat.*

1. Les societats de capital poden tenir una pàgina web corporativa. Aquesta pàgina és obligatòria per a les societats cotitzades.

2. La creació d'una pàgina web corporativa l'ha d'acordar la junta general de la societat. En la convocatòria de la junta, la creació de la pàgina web ha de figurar expressament en l'ordre del dia de la reunió. Llevat de disposició estatutària en contra, la modificació, el trasllat o la supressió de la pàgina web de la societat és competència de l'òrgan d'administració.

3. L'acord de creació de la pàgina web s'ha de fer constar en el full obert a la societat en el Registre Mercantil competent i ha de ser publicat en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil".

L'acord de modificació, de trasllat o de supressió de la pàgina web s'ha de fer constar en el full obert a la societat en el Registre Mercantil competent i ha de ser publicat en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil", així com en la mateixa pàgina web que s'ha acordat modificar, traslladar o suprimir durant els trenta dies següents a comptar de la inserció de l'acord.

La publicació de la pàgina web de la societat en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil" és gratuïta.

Fins que la publicació de la pàgina web en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil" no tingui lloc, les insercions que faci la societat en la pàgina web no tenen efectes jurídics.

Els estatuts socials poden exigir que, abans que es facin constar en el full obert a la societat en el Registre Mercantil, aquests acords es notifiquin individualment a cada un dels socis.

Article 11 ter. *Publicacions en la pàgina web.*

1. La societat ha de garantir la seguretat de la pàgina web, l'autenticitat dels documents publicats en aquesta pàgina, així com l'accés gratuït a aquesta pàgina amb possibilitat de descàrrega i impressió del que hi estigui inserit.

2. La càrrega de la prova del fet de la inserció de documents en la pàgina web i de la data en què aquesta inserció hagi tingut lloc correspon a la societat.

3. Els administradors tenen el deure de mantenir allò inserit en la pàgina web durant el terme exigít per la Llei, i han de respondre solidàriament entre si i amb la societat davant dels socis, creditors, treballadors i tercers dels perjudicis causats per la interrupció temporal d'accés a aquesta pàgina, llevat que la interrupció es degui a un cas fortuít o de força major. Per acreditar el manteniment d'allò inserit durant el terme exigít per la Llei n'hi ha prou amb la declaració dels administradors, que pot ser desvirtuada per qualsevol interessat mitjançant qualsevol prova admissible en dret.

4. Si la interrupció d'accés a la pàgina web és superior a dos dies consecutius o quatre d'alterns, no es pot celebrar la junta general que hagi estat convocada per acordar sobre l'assumpte a què es refereixi el document inserit en aquesta pàgina, llevat que el total de dies de publicació efectiva sigui igual o superior al terme exigít per la Llei. En els casos en què la Llei exigeixi el manteniment de la inserció després de celebrada la junta general, si es produeix interrupció, s'ha de prolongar la inserció per un nombre de dies igual al que l'accés hagi estat interromput.

Article 11 quater. *Comunicacions per mitjans electrònics.*

Les comunicacions entre la societat i el soci, inclosa la remissió de documents i informació, es poden realitzar per mitjans electrònics quan el soci ho hagi acceptat expressament.»

Dos. S'afegeixen tres noves lletres c), d) i e) al final de l'article 69, amb la redacció següent:

«c) Quan en la constitució d'una nova societat per fusió o escissió s'hagi elaborat un informe per un expert independent sobre el projecte de fusió o escissió.

d) Quan l'augment del capital social es faci amb la finalitat de lliurar les noves accions o participacions socials als socis de la societat absorbida o escindida i s'hagi elaborat un informe d'un expert independent sobre el projecte de fusió o escissió.

e) Quan l'augment del capital social es faci amb la finalitat de lliurar les noves accions als accionistes de la societat que sigui objecte d'una oferta pública d'adquisició d'accions.»

Article 2. *Modificació de la Llei 3/2009, de 3 d'abril, de modificacions estructurals de les societats mercantils.*

U. L'article 32 queda redactat de la manera següent:

«Article 32. *Publicitat.*

1. Els administradors estan obligats a inserir el projecte comú de fusió en la pàgina web de cada una de les societats que participen en la fusió. El fet de la inserció del projecte de fusió en la pàgina web s'ha de publicar de manera gratuïta en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil", amb expressió de la pàgina web en què figuri i de la data de la inserció.

La inserció en la pàgina web i la publicació d'aquest fet en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil" s'han d'efectuar amb un mes d'antelació, com a mínim, a la data prevista per a la celebració de la junta general que hagi d'acordar la fusió. La inserció del projecte de fusió en la pàgina web s'ha de mantenir fins que acabi el termini per a l'exercici pels creditors del dret d'oposició a la fusió.

2. Si alguna de les societats que participen en la fusió no té pàgina web, els administradors estan obligats a dipositar un exemplar del projecte comú de fusió en el Registre Mercantil en què estigui inscrita. Un cop efectuat el dipòsit, el registrador ha de comunicar al registrador mercantil central, per a la seva immediata publicació gratuïta en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil", el fet del dipòsit i la data en què hagi tingut lloc.

3. La publicació de l'anunci de convocatòria de les juntes de socis que hagin de resoldre sobre la fusió o la comunicació individual d'aquest anunci als socis no es pot fer abans de la publicació de la inserció o del dipòsit del projecte en el "Butlletí Oficial del Registre Mercantil".»

Dos. A l'article 34 es modifica el primer paràgraf de l'apartat 1 i els actuals apartats 4 i 5 passen a ser els apartats 3 i 4, i queda redactat de la manera següent:

«1. Quan alguna de les societats que participin en la fusió sigui anònima o comanditària per accions, els administradors de cada una de les societats que es fusionen han de sol·licitar del registrador mercantil corresponent al domicili social el nomenament d'un o diversos experts independents i diferents, per tal que, per separat, emetin informe sobre el projecte comú de fusió.

No obstant això, els administradors de totes les societats que es fusionen a què es refereix l'apartat anterior poden demanar al registrador mercantil que designi un o diversos experts per a l'elaboració d'un únic informe. La competència per al nomenament correspon al registrador mercantil del domicili social de la societat absorbent o del que figuri en el projecte comú de fusió com a domicili de la nova societat.

2. Els experts nomenats poden obtenir de les societats que participen en la fusió, sense cap limitació, totes les informacions i documents que creguin útils i procedir a totes les verificacions que estimin necessàries.

3. L'informe de l'expert o dels experts està dividit en dues parts: en la primera, han d'exposar els mètodes seguits pels administradors per establir el tipus de bescanvi de les accions, participacions o quotes dels socis de les societats que s'extingeixen, han d'explicar si aquests mètodes són adequats, amb expressió dels valors a què condueixen i, si n'hi ha, les dificultats especials de valoració, i han de manifestar l'opinió de si el tipus de bescanvi està justificat o no; i, en la segona, han de manifestar l'opinió de si el patrimoni aportat per les societats que s'extingeixen és igual, com a mínim, al capital de la nova societat o a l'import de l'augment del capital de la societat absorbent.

4. El contingut de l'informe de l'expert o dels experts sobre el projecte de fusió està integrat únicament per la segona part en els casos següents:

a) Quan, en totes les societats que participin en la fusió, així ho hagin acordat tots els socis amb dret de vot i, a més, totes les persones que, si s'escau, segons la Llei o els estatuts socials, siguin titulars d'aquest dret.

b) Quan la societat absorbent sigui titular de forma directa o indirecta de totes les accions o participacions en què es divideixi el capital social de la societat o societats absorbides.»

Tres. S'afegeix un nou apartat 3 a l'article 36, amb la redacció següent:

«3. Si en la fusió participen una o diverses societats anònimes cotitzades els valors de les quals estiguin ja admesos a negociació en un mercat secundari oficial o en un mercat regulat domiciliat a la Unió Europea, el balanç de fusió pot ser substituït per l'informe financer semestral de cada una d'aquestes societats exigint per la legislació sobre mercat de valors, sempre que aquest informe hagi estat tancat i fet públic dins dels sis mesos anteriors a la data del projecte de fusió. L'informe s'ha de posar a disposició dels accionistes en la mateixa forma que l'establerta per al balanç de fusió.»

Quatre. L'article 39 queda redactat de la manera següent:

«1. Abans de la publicació de l'anunci de convocatòria de les juntes de socis que hagin de resoldre sobre la fusió o de la comunicació individual d'aquest anunci als socis, els administradors han d'inserir en la pàgina web de la societat, amb possibilitat de descarregar-los i imprimir-los o, si no té pàgina web, han de posar a

disposició dels socis, obligacionistes, titulars de drets especials i dels representants dels treballadors, en el domicili social, els documents següents:

1r El projecte comú de fusió.

2n Si s'escau, els informes dels administradors de cada una de les societats sobre el projecte de fusió.

3r Si s'escau, els informes dels experts independents.

4t Els comptes anuals i els informes de gestió dels tres últims exercicis, així com els corresponents informes dels auditors de comptes de les societats en les quals siguin legalment exigibles.

5è El balanç de fusió de cada una de les societats, quan sigui diferent de l'últim balanç anual aprovat, acompanyat, si és exigible, de l'informe d'auditoria o, en el cas de fusió de societats cotitzades, l'informe financer semestral pel qual el balanç s'hagi substituït.

6è Els estatuts socials vigents incorporats a escriptura pública i, si s'escau, els pactes rellevants que hagin de constar en document públic.

7è El projecte d'escriptura de constitució de la nova societat o, si es tracta d'una absorció, el text íntegre dels estatuts de la societat absorbent o, a falta d'aquests, de l'escriptura per la qual es regeixi, incloent-hi destacadament les modificacions que s'hagin d'introduir.

8è La identitat dels administradors de les societats que participen en la fusió, la data des de la qual exerceixen els seus càrrecs i, si s'escau, les mateixes indicacions dels qui hagin de ser proposats com a administradors com a conseqüència de la fusió.

2. Si la societat no té pàgina web, els socis, els obligacionistes, els titulars de drets especials i els representants dels treballadors que així ho sol·licitin per qualsevol mitjà admès en dret tenen dret a l'examen en el domicili social de la còpia íntegra dels documents a què es refereix l'apartat anterior, així com al lliurament o a l'enviament gratuïts d'un exemplar de cada un d'aquests documents.

3. Les modificacions importants de l'actiu o del passiu esdevingudes en qualsevol de les societats que es fusionen, entre la data de redacció del projecte de fusió i la de la reunió de la junta de socis que l'hagi d'aprovar, s'han de comunicar a la junta de totes les societats que es fusionen. A aquest efecte, els administradors de la societat en què s'hagin produït les modificacions les han de posar en coneixement dels administradors de les restants societats perquè puguin informar les seves respectives juntes. Aquesta informació no és exigible quan, en totes i cada una de les societats que participin en la fusió, ho acordin tots els socis amb dret de vot i, si s'escau, dels qui d'acord amb la Llei o els estatuts puguin exercir legítimament aquest dret.»

Cinc. Es modifica l'apartat 2 de l'article 40, que passa a tenir la redacció següent:

«2. La publicació de la convocatòria de la junta o la comunicació individual d'aquest anunci als socis s'ha de realitzar amb un mes d'antelació, com a mínim, a la data prevista per a la celebració de la junta; ha d'incloure les mencions mínimes del projecte de fusió legalment exigides; i ha de fer constar la data d'inserció dels documents indicats a l'article anterior en la pàgina web de la societat o, si aquesta no té pàgina web, el dret que correspon a tots els socis, obligacionistes, titulars de drets especials i representants dels treballadors a examinar en el domicili social la còpia d'aquests documents, així com a obtenir-ne el lliurament o l'enviament gratuïts.»

Sis. L'article 42 queda redactat de la manera següent:

«1. L'acord de fusió es pot adoptar sense necessitat de publicar o dipositar prèviament els documents exigits per la Llei i sense l'informe dels administradors sobre el projecte de fusió quan s'adopti, en cada una de les societats que participen

en la fusió, en junta universal i per unanimitat de tots els socis amb dret de vot i, si s'escau, dels qui d'acord amb la Llei o els estatuts puguin exercir legítimament aquest dret.

2. Els drets d'informació dels representants dels treballadors sobre la fusió, inclosa la informació sobre els efectes que pugui tenir sobre l'ocupació, no poden ser restringits pel fet que la fusió sigui aprovada en junta universal.»

Set. Es modifica l'apartat 2 de l'article 44 i s'afegeix un nou apartat 4, amb la redacció següent:

«2. Dins d'aquest termini, els creditors de cada una de les societats que es fusionen el crèdit de les quals ha nascut abans de la data d'inserció del projecte de fusió en la pàgina web de la societat o de dipòsit d'aquest projecte en el Registre Mercantil i no estigui vençut en aquell moment, es poden oposar a la fusió fins que se'ls garanteixin aquests crèdits. Si el projecte de fusió no s'ha inserit en la pàgina web de la societat ni s'ha dipositat en el Registre Mercantil competent, la data de naixement del crèdit ha d'haver estat anterior a la data de publicació de l'acord de fusió o de la comunicació individual d'aquest acord al creditor.

Els obligacionistes poden exercir el dret d'oposició en els mateixos termes que els restants creditors, llevat que la fusió hagi estat aprovada per l'assemblea d'obligacionistes.

Els creditors els crèdits dels quals es trobin ja prou garantits no tenen dret d'oposició.»

«4. Si la fusió s'ha portat a efecte a pesar de l'exercici, dins el termini i en la forma escaient, del dret d'oposició per creditor legítim, sense observança del que estableix l'apartat anterior, el creditor que s'hagi oposat pot sol·licitar del Registre Mercantil en què s'hagi inscrit la fusió que, per mitjà de nota al marge de la inscripció practicada, es faci constar l'exercici del dret d'oposició.

El registrador ha de practicar la nota marginal si el sol·licitant acredita haver exercit, dins el termini i en la forma escaient, el dret d'oposició mitjançant comunicació fefaent a la societat de la qual sigui creditor. La nota marginal es cancel·la d'ofici al cap dels sis mesos de la seva data, llevat que amb anterioritat s'hagi fet constar per mitjà d'anotació preventiva la interposició de demanda davant el Jutjat Mercantil contra la societat absorbent o contra la nova societat en la qual se sol·liciti la prestació de garantia del pagament del crèdit d'acord amb el que estableix aquesta Llei.»

Vuit. L'apartat 1 de l'article 45 queda redactat de la manera següent:

«1. Les societats que es fusionen han d'elevat l'acord de fusió adoptat a escriptura pública, a la qual s'ha d'incorporar el balanç de fusió d'aquelles societats o, en el cas de fusió de societats cotitzades, l'informe financer semestral pel qual el balanç s'hagi substituït.»

Nou. L'apartat 2 de l'article 50 queda redactat de la manera següent:

«2. En el projecte de fusió hi ha de constar el valor establert per a l'adquisició de les accions o participacions socials. Els socis que manifestin la voluntat de transmetre les accions o participacions socials a la societat absorbent, però que no estiguin d'acord amb el valor que per a aquestes s'hagi fet constar en el projecte, poden optar, segons la seva elecció i dins el termini de sis mesos des que van notificar la seva voluntat d'alienar les seves accions o participacions, entre sol·licitar del Registre Mercantil corresponent al domicili de la societat absorbent la designació d'un auditor de comptes, diferent del de la societat, per tal que determini el valor raonable de les seves accions o participacions, o bé exercir les accions judicials corresponents per exigir que aquesta societat les adquireixi pel valor raonable que es fixi en el procediment.»

Deu. L'apartat 1 de l'article 51 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan la societat absorbent sigui titular directa del noranta per cent o més del capital social de la societat o de les societats anònimes o de responsabilitat limitada que hagin de ser objecte d'absorció, no és necessària l'aprovació de la fusió per la junta de socis de la societat absorbent, sempre que, amb un mes d'antelació com a mínim a la data prevista per a la celebració de la junta o juntes de les societats absorbides que s'hagin de pronunciar sobre el projecte de fusió, o, en cas de societat íntegrament participada, a la data prevista per a la formalització de l'absorció, s'hagi publicat el projecte per cada una de les societats participants en l'operació amb un anunci, publicat en la pàgina web de la societat o, en cas que no n'hi hagi, en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil» o en un dels diaris de gran circulació en la província en les quals cada una de les societats tingui el seu domicili, en el qual es faci constar el dret que correspon als socis de la societat absorbent i als creditors de les societats que participen en la fusió a examinar en el domicili social els documents indicats en els números 1r, 3r i 4t, i, si s'escau, 2n i 5è, de l'apartat 1 de l'article 39, així com a obtenir, quan no s'hagi publicat en la pàgina web, en els termes que preveu l'article 32, el lliurament o l'enviament gratuïts del text íntegre dels mateixos documents.

A l'anunci s'ha d'esmentar el dret dels socis que representin, almenys, l'u per cent del capital social, a exigir la celebració de la junta de la societat absorbent per a l'aprovació de l'absorció, així com el dret dels creditors d'aquesta societat a oposar-se a la fusió en el termini d'un mes des de la publicació del projecte en els termes que estableix aquesta Llei.»

Onze. L'article 62 queda redactat de la manera següent:

«Els socis de les societats espanyoles participants en una fusió transfronterera intracomunitària que hagin votat en contra de l'acord d'una fusió on la societat resultant tingui el seu domicili en un altre Estat membre es poden separar de la societat d'acord amb el que disposa el títol IX de la Llei de societats de capital.»

Dotze. S'introdueix l'article 78 bis, amb la redacció següent:

«Article 78 bis. *Simplificació de requisits.*

En el cas d'escissió per constitució de noves societats, si les accions, participacions o quotes de cada una de les noves societats s'atribueixen als socis de la societat que s'escindeix proporcionalment als drets que tenien en el capital d'aquesta societat no són necessaris l'informe dels administradors sobre el projecte d'escissió ni l'informe d'experts independents, així com tampoc el balanç d'escissió.»

Tretze. L'article 99 queda redactat de la manera següent:

«Els socis que hagin votat en contra de l'acord de trasllat del domicili social a l'estranger es poden separar de la societat d'acord amb el que disposa el títol IX de la Llei de societats de capital.»

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de les competències que l'article 149.1.6a de la Constitució atribueix en exclusiva a l'Estat en matèria de legislació mercantil.

Disposició final segona. Incorporació de dret comunitari

Mitjançant aquest Reial decret llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2009/109/CE del Parlament Europeu, de 16 de setembre de 2009, per la qual es modifiquen les directives 77/91/CEE, 78/855/CEE i 82/891/CEE del Consell, i la Directiva 2005/56/CE pel que fa a les obligacions d'informació i documentació en el cas de fusions i escissions.

Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 16 de març de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY